

10/15

Amsterdam, 14 Jan. '47

Beste Anton,

Naar mijn mening verkeert de Spartacusbond op het oogenblik in een diepe crisis. De belangstelling van de leden ligt niet ver boven nul. Op de ledenvergaderingen komen niet meer dan een man of 12 en de vergaderingen van de zg "Spartacusvrienden" trekken ook geen bezoek. Financieel is het een hopelooze chaos, veroorzaakt o.a. door een onbegrijpelijke nalatigheid van de twee voor gaande administrateurs. Abonnementsgelden zijn nauwelijks geïnd, voorzover het de postabonnéés betreft en waar ze geïnd zijn, zijn ze niet geboekt, zodat niemand weet, wie betaald heeft en wie niet. Daarnaast zijn aanzienlijke bedragen spoorloos verdwenen. Stellig niet doordat ze gestolen zijn, maar waarschijnlijk zijn ettelijke honderden guldens verdwenen voor de begrafenis van Sneevliet, maar niemand hoort daar het rechte van. Op het oogenblik zit iemand aan de geldzaken, die tenminste behoorlijk orde op zaken stelt en de hele boel "saneert". Deze week moesten aanzienlijke bedragen betaald worden aan de postreijer en de omzetbelasting, terwijl de drukker onverbidde eist, dat iedere week F 100 van de oude schuld (F 1100) wordt afgelost. Komen de afbetalingen niet, dan eist hij het hele bedrag ineens op. De kou zou uit de lucht zijn, als we iedere week 25 boeken afzetten, en dat gedurende enige maanden. Ondertussen is in de eerste nood voorzien, zodat volgende week de kraant in ieder geval weer kan verschijnen.

In je laatste brief schreef je al over het artikel, waarin de bedrijfsorganisaties nu uitgebouwd moeten worden, omdat ze de grondslag van de communistische samenleving moeten leggen. Zoals ik reeds schreef, zal ik binnenkort voor de leden een inleiding over bedrijfsorganisaties houden, om het verschil in opvatting duidelijk bloot te leggen. Ik heb er tevens op gewezen, dat we in de Spbond een heel eigenaardige situatie hebben, doordat geen feitelijke grondslag gegeven is voor het bespreken van vraagstukken. Van dan beginnen af heb ik op openlijke discussie's van alle klassevragen aangedrongen, discussie in de kraant, maar men wil daar niet aan. Zulke kwesties moesten dan besproken worden in het blad van de inwendige zending: Uit Eigen Krings, een uitgave, die zeer sporadisch en ongeregeld verschijnt. Ik heb echter principiële bezwaren geuit tegen een dergelijke behandeling van de vraagstukken, omdat het geen kwesties zijn, die alleen de Spbond raken, maar algemene klassevragen. Tevens heb ik er op gewezen, dat men zelfs in de oude sociaaldemocratie nog mogelijkheden had (Marxistisch weekblad) klassevragen in het openbaar te behandelen. De bolsjewiki hebben daar een eind aan gemaakt en de Spbond heeft deze bolsjewistische erfenis aanvaard.

Jan heeft me uitgenodigd, mijn bezwaren tegen het bedoelde artikel over de P.O. in het comité van de redactie te bespreken. Ik heb dat afgewezen. Eerstens omdat het geen kwestie van de redactie alleen is. Tweedens (en ik heb dat openlijk gezegd), omdat ik daar in hoofdzaak tegen Jan heb te debatteren. En in het afgelopen jaar heeft Jan me verschillende keren zonneloos behandeld bij dergelijke discussie's, dat ik voor zulk een discussie niets voel. Als ik Jan bij die discussies met gelijke munt betaald had, was de hele boel al uit elkaar gevlogen. Ik heb achter alles in ijzige kou lange me heen laten glijden, zonder er met een woord op in te gaan. Ik heb nu gezegd: Voor ruziemaken zijn er twee nodig en ik doe het niet. Maar als Jan bij de volgende discussies zich niet behoorlijk weet te gedragen, ga ik met geen woord in op hetgeen hij te berde brengt of ik verlaat de bijeen-

10/16

komst.

In zo zie je, dat ik niet voor mijn genoegen daar in de bond zit. Tot nu toe schreef ik je nauwelijks over dat soort dingen, omdat ik het allemaal zo banaal vind en feitelijk met de moeite, er papier aan te verknooien. Dat er moeilijkheden, ook van principiële principiële aard moesten komen, wist ik van het begin af aan. Toen we met de Spbond gingen samenwerken, was dat alleen, omdat ik geen kans zag de oude SIC weer nieuw leven in te blazen (persoonlijk heb ik ook veel van m'n werkkraacht ingeboet) en deze Spbond gelegenheid tot propaganda schein te bieden. Daarbij waren mijn verwachtingen niet zeer hoog en ik moet zeggen, dat de propagandamogelijkheden in de afgelopen twee jaar me nog sterk zijn meegevallen. Er is toch nog meer van terecht gekomen, dan ik bij het begin voor mogelijk hield. Maar zoals de dingen er nu bij staan, is die bond organisatorisch nog veel zwakker dan in beginselen. Men begrijpt wel zo ongeveer, waar het om gaat, maar er zit geen sprankje geestdrift of toewijding in. Afgezien van enkelen, die ieder uur van hun vrije tijd in touw zijn.

Uit Frankrijk heb ik sinds een poosje niets gehoord. Dat verbaast me wel, want ik heb een en ander gestuurd. Le Proletaire had me gevraagd, een en ander te schrijven over de vroegere radenbeweging in Duitsland en daarop heb ik een Duitse vertaling gemaakt van een artikelserie in het vroegere radencommunisme, waar ik het verloop van de Radenbeweging (ARUD, ARUE, KAPD, KAU) en de veranderingen in de opvattingen in die tijd, heb geschreven. Ik ontvang echter nog geen bevestiging van ontvangst.

Naar België zijn 40 Bx. van I.A. gestuurd. Ze waren aangevraagd. We krijgen er echter geen geld voor, omdat het geldverkeer nog niet vrij is. De hofdzaak is echter, dat ze er in zijn en hun verspreiding vinden.

Groeten ook van G6.

Hen